

Національний цирк України

Підготував Корчак Богдан Юрійович
Студент групи БЦІ-2004 кафедри КД
Національний університет біоресурсів і
природокористування України

1797

Історія циркового мистецтва України починається з IX століття. Мандрівні артисти розважали глядачів аж до 1797 року. У цьому році з Дубна до Києва перевели Контрактовий ярмарок, що призвело до появи “балаганів” і “цирків-стовпчиків”. Будували їх з дешевих дошок і старих ящиків. Такий метод будівництва робив балагани схожими на звичайні сараї. Всередині ставили лавки в кілька рядів для заможних глядачів, а за ними була огорожа спеціально для стоячих місць “бідноти”. У центрі манежу зводили стовп, який підтримував купол з брезенту.

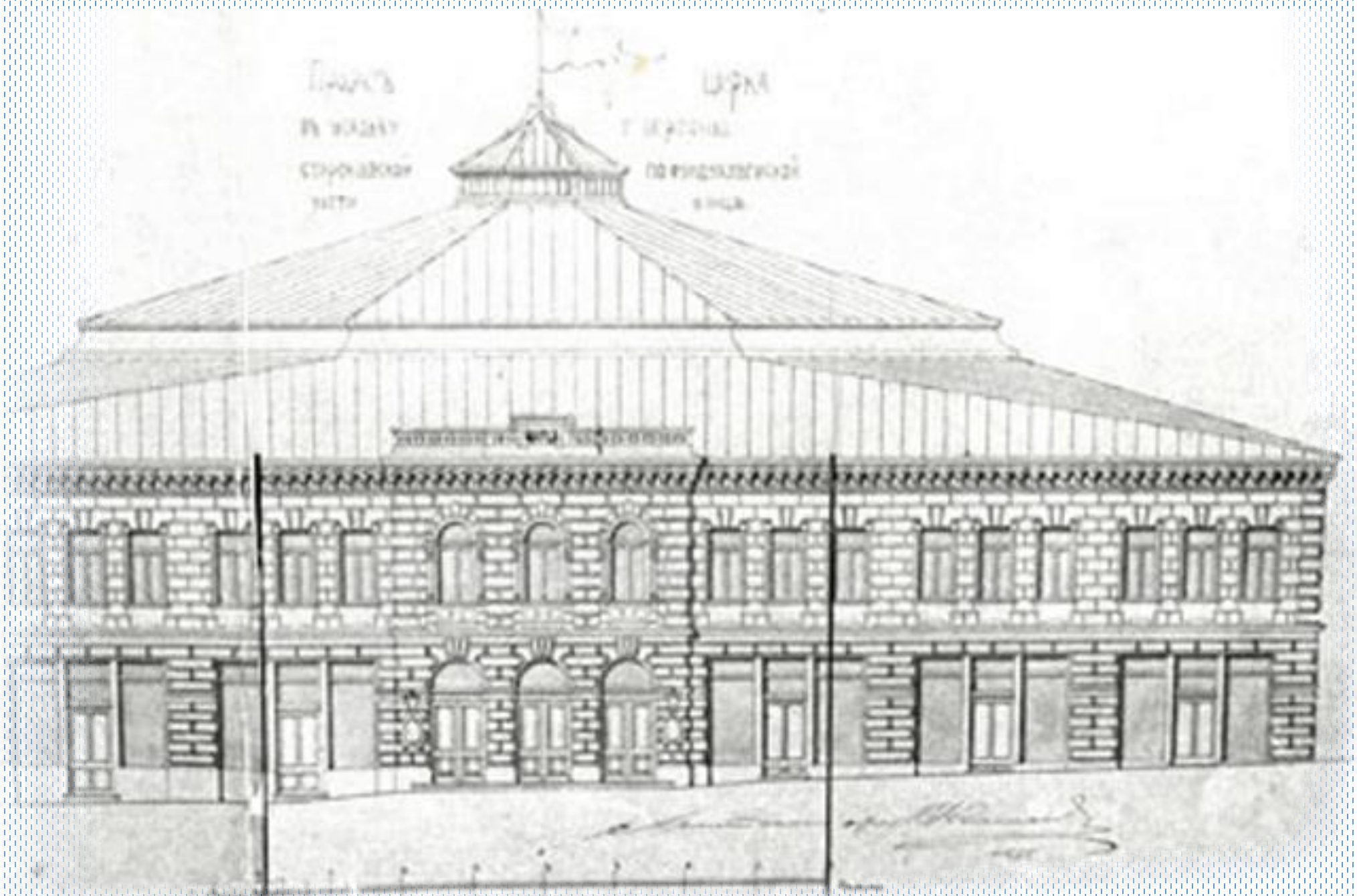
1875

Перший стаціонарний цирк-театр в Києві називався “Алькасар” та був відкритий у 1875 році австрійцем Ігнатієм Собботом на ділянці, купленій французом Огюстом Бергоньє. Знаходився він на перехресті сучасних вулиць Б. Хмельницького і Пушкінської. Будівля цирку була двоповерховою, збудованою з каменю. Тут давали свої пишні вистави понад 60 артистів, балет з Неаполя, клоуни з Лондона, оркестр 35 музикантів, а також кінні номери за участю 40 коней. Втім, утримання цирку було не вигідним і в наступному році він закрився, а приміщення здавалося в оренду гастролуючим театральним трупам.

1876 – 1890

Наступні 14 років в Києві був відсутній постійний цирк. Тим часом в сусідніх містах почали відкриватися стаціонарні цирки: 1862 р. в Одесі, 1868 р. у Москві, 1879 р. другий цирк в Одесі, 1883 р. в Харкові, 1888 р. в Ризі. Київ, що переживав на той час бурхливий розвиток культури та економіки, не міг пасти задніх.

1891

Київська Міська Дума провела конкурс на кращий проект будівництва стаціонарного цирку. Першим представив проект відомий Альберт Саломонській, другим – не менш авторитетний Сципйон Чинізеллі та інші видатні представники циркового світу. Незважаючи на таке різноманіття проектів Дума відхилила всі пропозиції та прийняла рішення створити спеціальну міську комісію по спорудженню міського цирку. Її очолив знаменитий київський архітектор Георгій Шлейфер.

Саме будівництво доручили зятю київського генерал-губернатора Михайлу Драгомирову — Петру Крутікову. Зять київського чиновника більш, ніж будь-хто підходив для цієї ролі — він був великим шанувальником коней. Кінні виступи Петра Крутікова відрізнялися незвичайною манерою виконання і видовищністю. Лише 2-3 рази на рік він проводив публічні виступи. У 1897 році талановитий дресирувальник відправився в гастрольне турне — Петербург, Москва, Одеса. Квитки на його виступи розкуповувалися на місяць вперед, а під час гастролей в Парижі, його відвідав експрезидент Франції Казимир Пер'є.

1903

Здобувши успіх та визнання, Михайло Крутіков зайнявся цирковою діяльністю професійно і очолив будівництво стаціонарного цирку в Києві. 23 листопада 1903 року цирк був побудований на місці сучасної вулиці Архітектора Городецького. Крутіков дав йому назву Hippo-palace (“Кінний палац”). Фінальний проект будівлі виконав архітектор Едуард Брадтман.

Це був найбільший цирк Європи – цегляний, двоповерховий, оснащений за останнім словом техніки. Просторий триярусний зал, величезний купол над манежем, електричне освітлення. Кожного з 2 тисяч глядачів чекало зручне крісло (після шапіто з дерев'яними лавками, така розкіш вражала).

1941

Будівля цирку Крутікова була зруйнована у 1941 р. На її місці у 1964 р. був зведений кінотеатр “Україна”.

1960

У листопаді 1960 року завершується будівництво нової будівлі київського цирку, яка вміщує 1900 глядачів.

1998

У 1998 році Київський Державний Цирк отримав статус Національного Цирку України і це дало йому право називатися головним цирком України. На його базі створюється більшість номерів, які гастролують по світу. Сьогодні цирк має власних артистів різних циркових жанрів, балетну трупу, один з найкращих музичних колективів. Нещодавно була покращена технічна база цирку, що дозволило підвищити якість художнього сприйняття вистав.

Будівля

Нинішня фундаментальна споруда Національного цирку України збудована за проектом архітектора Валентина Жукова і відкрита 15 серпня 1960 року. Пам'ятка історії та архітектури місцевого значення.

Зведена на островній ділянці, трикутна форма якої зумовила незвичну об'ємно-просторову композицію споруди. Будівля цирку – характерний зразок архітектурної спадщини кінця 1950-х - початку 1960-х рр., особливістю якої є унікальне інженерно-технічне планування купола (проект інженерів М. Грутмана, С. Ривкіна, І. Скачкова). Цирк розраховано на 1907 глядачів, загальний об'єм – 77850 куб. м. Будівля чотириповерхова (разом із цокольним поверхом), цегляна, складається з двох основних об'ємів: циліндра і зігнутого під прямим кутом паралелепіпеда, що охоплює циліндр з боків. Внаслідок сполучення круглої і прямокутної в плані форм утворюється внутрішнє подвір'я. В циліндричному просторі зосереджено основні приміщення: манеж із залом для глядачів, вестибюль з гардеробом, фое та кулуари; у прибудові – службові і технічні приміщення. Покрівля даху металева. Перекриття – збірний залізобетон. Цоколь будинку облицьовано рожевим гранітом, стіни – світло-сірою керамічною плиткою, колони – білим інкерманським каменем. Купол вкрито декоративною металевою лускою та увінчано циліндричним ліхтарем зі шпилем.

ЦИРК

ВХІД

traffic

ecolibrum

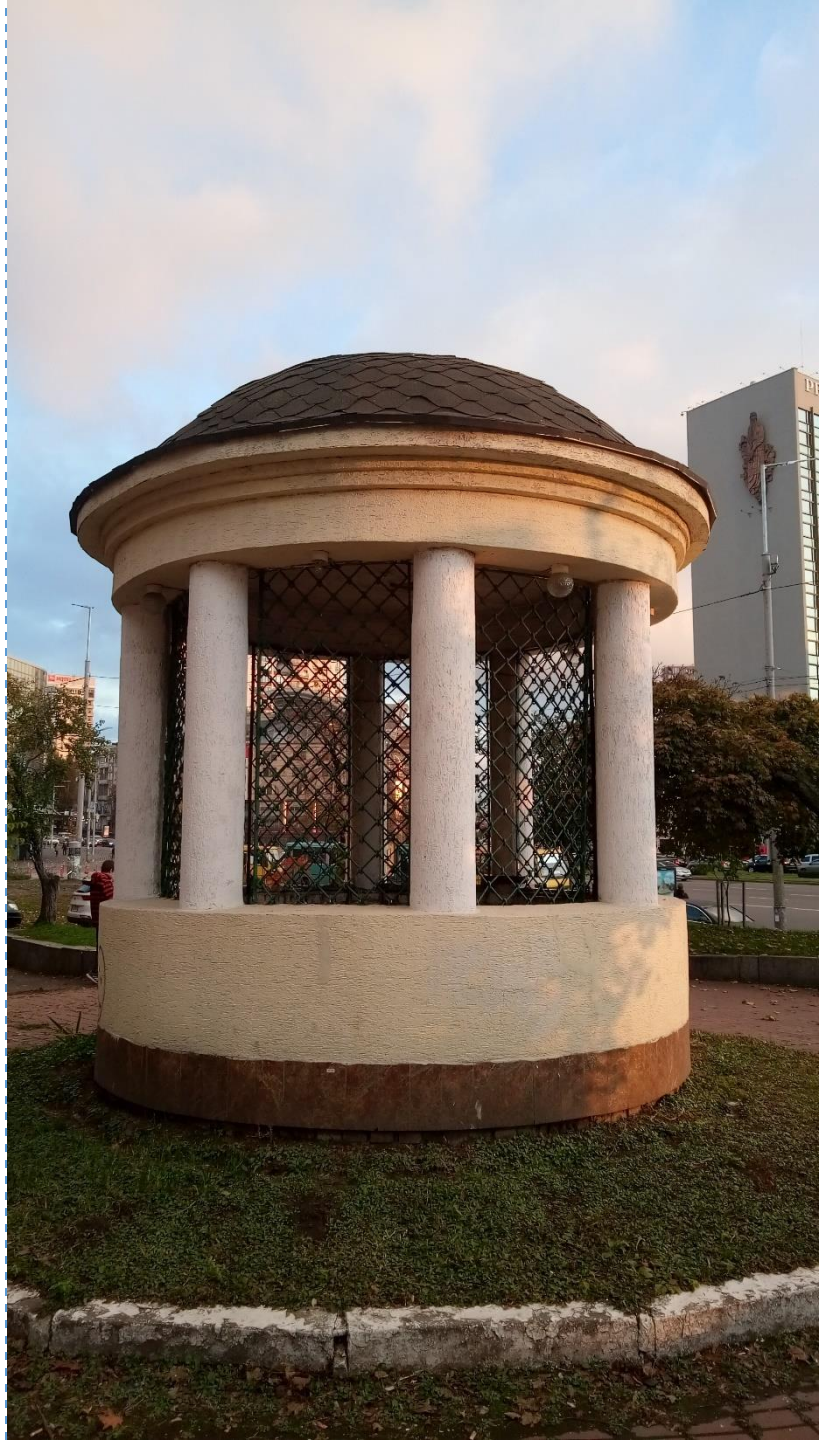
ЦИРК

ВХІД

ЦИРК

ВХІД

площа
ПЕРЕМОГИ, 2

НАЦІОНАЛЬНИЙ

ОПЕРА
УКРАЇНИ

